

ΕΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ
ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ

ΚΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΗΝ
ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ

Ν. ΟΙΚΩΝ

ΓΡΑΦΕΙΟΝ

Ὁδὸς Πατησίων, ἀριθμὸς 3, παρά τὸ
τυπογραφεῖον τῆς Κορίνθου.
Αἰσυνδρομαὶ ἀποστέλλονται ἀπ' εὐθείας εἰς Ἀθήνας
διὰ γραμματῶν καὶ γρονθοτυπῶν.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΙΩΑΝΝΗΣ Ο ΕΠΑΙΤΗΣ, (μετὰ εἰκόνα): μυθιστορία Ἑρνέστου Λωδὲ, μεταφράσις ΤΟΠΥ
— Ἡ ΔΕΣΠΟΙΝΑ ΜΟΝΣΩΡΩ, μυθιστορία Ἀλεξάνδρου Δουρᾶ (Συνέχεια). — ΜΙΑ
ΝΥΞ ΕΝ ΑΝΤΙΔΙΑΣΙ, ἄκρον.

ΕΤΗΣΙΑ ΣΥΝΔΡΟΜΗ

Προπληρωτῆς

Ἐν Ἀθήναις πρὸς τὸν κ. Β. Παναγιωτοῦ 6
Ἐν τῷ ἐξωτερῷ πρὸς τὸν κ. Δρουᾶ 10 Ἐν Ρωσσίᾳ δουλοῦ 4
ΦΛΑΤΑ προγράμμου ἰκτὸς 2

Μὴ προχωρῆς τρελλόπαιδον. (Σελ. 377).

ΙΩΑΝΝΗΣ Ο ΕΠΑΙΤΗΣ

ΜΥΘΙΣΤΟΡΙΑ ΕΡΝΕΣΤΟΥ ΛΩΔΕ

[Συνέχεια: ἴδε προηγούμενον φύλλον].

Μ' ὄλον τὸ μῖσος, ὅπερ ἠσθάνετο διὰ τὸν ἀνακρίτην καὶ διὰ πᾶν τὸ ἐνδιαφέρον αὐτόν, ἠσθάνθη ἐν τούτοις εὐγνωμοσύνην ἐπὶ τῇ θεᾷ τῆς θελκτικῆς ἐκείνης γυναίκος, ἥτις ἤρχετο μέχρις αὐτοῦ τοῦ ἀθλίου, ἵνα τὸν ἐξαγάγῃ ἐκ τῆς ἀβύσσου, εἰς ἣν εἶχε πέσει.

— Χθές, ἤρκεσε νὰ σὲ ἶδω εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ συζύγου μου, καὶ νὰ μάθω ὅτι ἦ-

Σαλβιέττη ἦτο θυγάτηρ σου, ἵνα πεισθῶ ὅτι δὲν τὴν ἐφόνευες.

— Εἶν' ἀληθές, κυρία, εἶν' ἀληθές! ἀνέκραξεν ὁ Ἰωάννης. Οὐδέποτε πατὴρ φονεύει τὸ τέκνον του. Ὁ ἀνακρίτης εἶπεν ὅτι ἠθέλησα νὰ τὴν τιμωρῶ διὰ τὸ παράπτωμά της, καὶ νὰ καλύψω διὰ τοῦ θανάτου τὴν ἀτίμωσιν, ἣν ὑπέστη. Ἀλλὰ μήπως ἡ καρδιά τοῦ πατρὸς δὲν εἶναι πλήρης οἴκτου; Ἀλλως τε εἶχον τὸ δικαίωμα νὰ τὴν τιμωρῶ, ἐγώ, ὅστις οὐδέποτε τὴν ἀνεγνώρισα ὡς θυγατέρα μου, καὶ δὲν ἠδυνήθην νὰ τὴν προφυλάξω ἀπὸ τῶν πειρασμῶν; Ἀ! κυρία, εἶμαι ἄθῳρος!

— Δὲν ἀμφέβαλλον καὶ διὰ τοῦτο ἤλ-

θον, ὑπέλαβεν ἡ κυρία Σαραμί. Ἀλλως τε, εἶδον τὴν Σαλβιέττην καὶ τὴν ἠγάπησα, χωρὶς πολὺ νὰ τὴν γνωρίσω.

— Ἠγαπάτε τὴν θυγατέρα μου. Σεις! ἀνέκραξεν ὁ ἐπαίτης.

Ἀντὶ πάσης ἀπαντήσεως, ἡ Ἰουλιέττη τῷ διηγήθη τὰς βραχείας σχέσεις, ἃς ἔσχε μετὰ τῆς νεκρᾶς, καὶ τῷ ἐπανελάβε τούς λόγους, οὓς τῇ εἶπεν ἡ Σαλβιέττη τὴν ἡμέραν, καθ' ἣν τὴν εἶδε διὰ τελευταίαν φοράν.

Χεῖμαρρος δακρῶν κατέκλυσε τὸν Ἰωάννην. Ἀλλ' αἰφνης ἰδέα τις διήλθε τοῦ νοός του καὶ εἶπεν:

— Ὁ σύζυγός σας λοιπὸν συνήντησε